Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8269
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

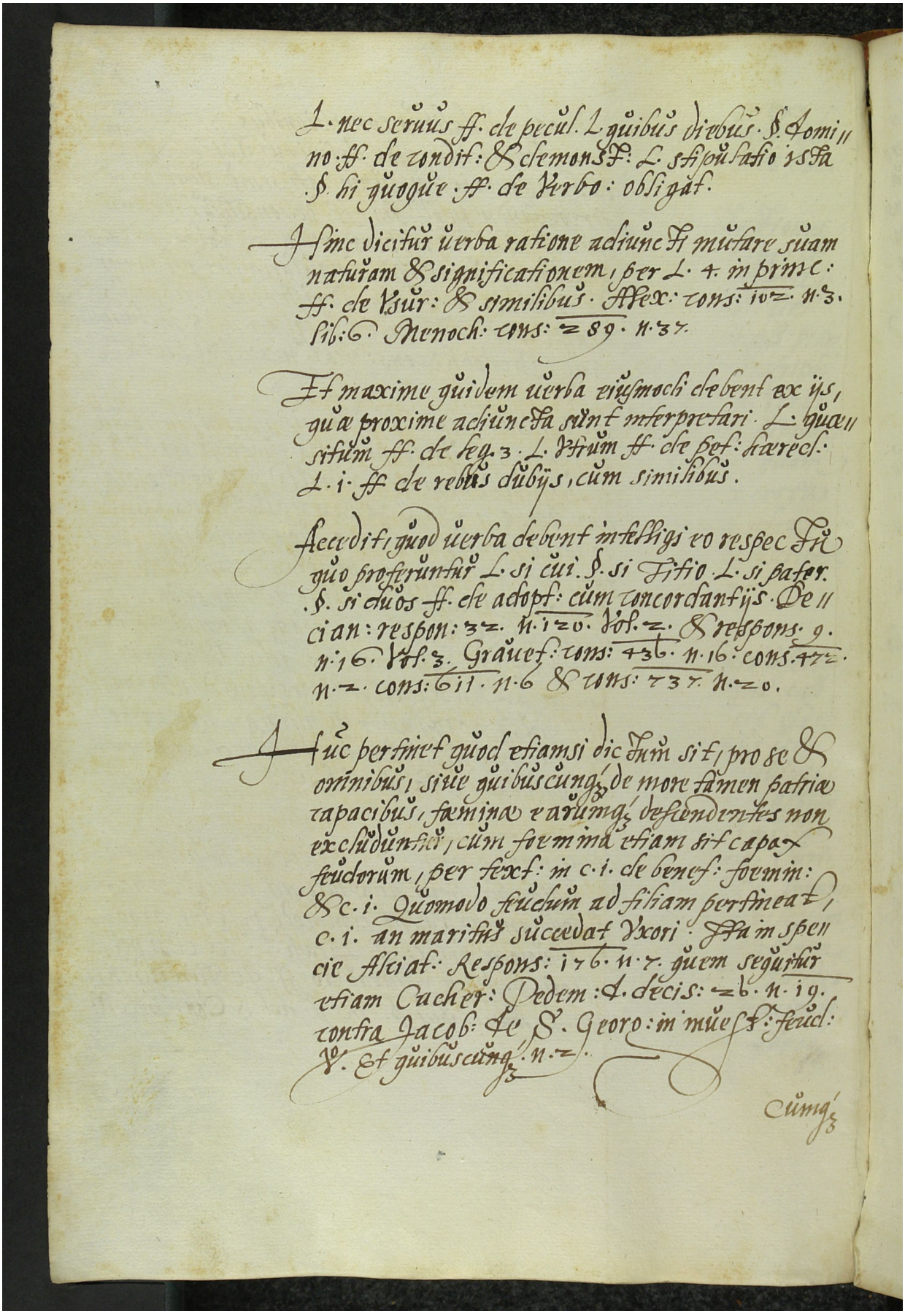

L. nec seruus ff. de pecul. L. quibus diebus. §. domi-
no ff. de condit: & demonst: L. stipulatio ista
§. hi quoque ff. de verbo: obligat.

Hinc dicitur uerba ratione adiuncti mutare suam
naturam & significationem, per L. 4. in princ:
ff. de usur: & similibus. Alex: cons: 102. n. 3.
lib: 6. Menoch: cons: 289. n. 37.

Et maxime quidem uerba eiusmodi debent ex ijs,
quæ proxime adiuncta sunt interpretari. L. quæ-
situm ff. de leg. 3. L. utrum ff. de pet: hæred:
L. 1. ff. de rebus dubijs, cum similibus.

Accedit, quod uerba debent intelligi eo respectu
quo proferuntur L. si cui. §. si Titio. L. si pater.
§. si duos ff. de adopt: cum concordantijs. De-
cian: respon: 32. n. 120. vol. 2. & respons. 9.
n. 16. vol. 3. Grauet: cons: 436. n. 16. cons. 472.
n. 2. cons: 611. n. 6 & cons: 737. n. 20.

Huc pertinet quod etiamsi dictum sit, pro se &
omnibus, siue quibuscunque de more tamen patriæ
capacibus, fœminæ earumque descendentes non
excluduntur, cum foemina etiam sit capax
feudorum, per text: in c. 1. de benef: foemin:
& c. 1. Quomodo feudum ad filiam pertineat,
c. 1. an maritus succedat uxori. Ita in spe-
cie Alciat: Respons: 176. n. 7. quem sequitur
etiam Cacher: Pedem: 4. decis: 26. n. 19.
contra Jacob: de S. Georg: in inuest: feud:
V. Et quibuscunque. n. 2.

cumque